

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 20-1/23-07942
Otsuse kuupäev 23.10.2023
Komisjoni koosseis Jüri Aava
Lisett Aasamets
Meelis Telliskivi

Tarbija
Kaupleja Kent Invest OÜ (16524544)

Tarbija nõue Kahju hüvitamine summas 8213, 05 eurot.

Resolutsioon:

1. Rahuldada tarbija avaldus.
2. Välja mõista kauplejalt tarbija kasuks 8213, 05 eurot.

Asjaolud:

Tarbija ja kaupleja sõlmisid 06.04.2023 sõiduki müügilepingu. Ostetavaks sõidukiks oli sõiduauto Cadillac Escalade ESV, reg märgiga 502 LSX. Tarbija tasus sõiduki eest 17 500 eurot. 09.04.2023 ilmnesid sõidukil varjatud vigastused. Tarbija teavitas nendest kaupleja esindajat, kes lubas puuduste nimekirja üle vaadata. Selle asemel blokeeris esindaja Facebookis tarbija. 11.04.2023 selgus vestluses Tartu Top Parts AS-iga, et kaupleja esindaja oli teadlik ning varjas tahtlikult osasid sõidukil esinevaid puudusi. 09.05.2023 tuvastas Lootuse Garaaž OÜ sõidukil hulgaliselt puudusi. Nõude kahju hüvitamiseks esitas tarbija esmakordselt 11.05.2023. Tarbija täiendas 28.08.2023 nõuet ning soovis 50% remondikulude hüvitamist summas 8213, 05 eurot.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja jättis omapoolsed seisukohad komisjonile avaldamata.

Komisjoni põhjendus:

Kuna kaupleja komisjonile ei vastanud, siis võttis komisjon TKS § 48 lg 6 kohaselt asja lahendamisel aluseks tarbija avalduse ja olemasoleva teabe.

Komisjon, tutvunud põhjalikult dokumentaalsete tõenditega, asub seisukohale, et avaldus tuleb rahuldada.

Tarbija ja kaupleja vahel oli võlaõigusseaduse (VÕS) § 208 lg 1 kohaselt sõlmitud müügileping,

mis vastab tarbijalemüügi tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses. VÕS § 217¹ lg 2 p 1 kohaselt peab tarbijalemüügi puhul asi vastama lepingutingimustele. VÕS § 217¹ lg 3 p 1 kohaselt peab asi sobima otstarbeks, milleks seda liiki asju tavaliselt kasutatakse, arvestades Euroopa Liidu ja Eesti õigust ning tehnilisi standardeid või nende puudumise korral konkreetsel tegevusalal kehtivaid valdkondlikke tegevusjuhendeid ning p 2 kohaselt muuhulgas olema seda liiki asjadele tavaliselt omase kvaliteediga. Müüja vastutab asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, kui mittevastavus on olemas juhusliku hävimise ja kahjustumise riisiko ülemineku ajal ostjale, isegi kui mittevastavus ilmneb hiljem (VÕS § 218 lg 1 esimene lause). Tarbijalemüügi puhul eeldatakse, et ühe aasta jooksul alates asja ostjale üleandmisest ilmnenud lepingutingimustele mittevastavus oli olemas asja üleandmise ajal, kui selline eeldus ei ole vastuolus asja või puuduse olemusega (VÕS § 218 lg 2²). Riigikohus on kohtulahendis 3-2-1-23-10 p 12 leidnud, et kasutatud asjade puhul tuleb arvestada sellega, et asja senisest tavapärasest kasutamisest tingitud kulumine ja sellega kaasnevad puudused, mida sarnastel uutel asjadel ei esine, ei kujuta endast veel lepingutingimustele mittevastavusi. Samas tuleb lepingutingimustele mittevastavust jaatada siis, kui asjal on puudusi, mida müüdnud asjaga võrreldavatel kasutatud asjadel tavaliselt ei esine. Lisaks eeltoodule leidis Riigikohtu tsiviilkolleegium kohtulahendi 3-2-1-156-11 p 19, et müüja vastutuse hindamisel ostuhinna alandamise eeldusena ei ole VÕS § 105 esimese lause järgi tähtsust, kas rikkumine on vabandatav VÕS § 103 mõttes. Müüja vastutust hinnatakse mitmete erisätete alusel (vt ka nt Riigikohtu 30. novembri 2005. a otsus tsiviilasjas nr 3-2-1-131-05, p-d 11, 13; 26. septembri 2007. a otsus tsiviilasjas nr 3-2-1-71-07, p 14). Nendest tulenevalt vastutab müüja müüdnud asja puuduse eest eelkõige siis, kui on täidetud järgmised tingimused:

- puudus oli olemas riisiko ülemineku ajal ostjale (VÕS § 218 lg 1);
- puudus ei tulenenud ostjast (VÕS § 101 lg 3);
- ostja ei teadnud lepingu sõlmimise ajal puudusest ega pidanudki teadma (VÕS § 218 lg 4);
- sõlmitud ei ole müüja vastutust piiravat kokkulepet või ei saa müüja sellele tugineda (VÕS § 221 lg 2);
- ostja on teatanud puudusest müüjale mõistliku aja jooksul pärast seda, kui ta puudusest teada sai või pidi teada saama, v.a kui teatamata jätmine on mõistlikult vabandatav (VÕS § 220 lg 3), puudus tekkis müüja tahtluse või raske hooletuse tõttu (VÕS § 221 lg 1 p 1) või kui müüja puudusest teadis või pidi teadma, kuid ei avaldanud seda ostjale (VÕS § 221 lg 1 p 2).

Komisjoni hinnangul müüs kaupleja teadlikult 06.04.2023 tarbijale varjatud puudustega sõiduki. Kaupleja tarbija pretensioonidele ning kahju hüvitamise nõuetele ei reageerinud, ehkki tõendamiskoormis lasus VÕS § 218 lg 2² kohaselt kauplejal. Tarbija teostas sõidukile vajalikud remonttööd. Kaupleja ei ole esitanud komisjonile põhjendatud vastuväiteid, et tegemist ei olnud sõidukil varjatud puuduste kõrvaldamisega või tehtud tööd ei olnud vajalikud. Komisjoni hinnangul on seetõttu tarbija poolt kaupleja vastu esitatud nõue 50% sõiduki remondikulude hüvitamiseks igati põhjendatud. Komisjon rahuldab seetõttu tarbija avalduse.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Jüri Aava

Lisett Aasamets
Meelis Telliskivi

/allkirjastatud digitaalselt/